

DR. MÁRKUS MIKLÓSNÉ NATTER-NÁD KLÁRA
PROF. LANTOS EDIT EMLÉKTÁBLA AVATÁSA

Prof. Lantos Rezsőné Osváth Edit (Kecskemét, 1928. május 19. – Siófok, 2009. július 18.)

[Lantos Edit emléktáblát kapott Kecskeméten - HÍR TV+ \(6:18\)](#)

[Emléktáblát avattak prof. Lantos Edit tiszteletére \(1:52\)](#)

(Kecskemét Televízió filmje)

„Nem lehet egészen boldog ember, akinek nem öröm a zene. Erre azonban tanítani kell az emberiséget, mert magától nem jut el odáig.” Kodály Zoltán gondolatait idézve kezdte köszöntőjét **dr. Gordánné Oláh Márta** az Óvodapedagógusok Országos Szakmai Egyesületének elnöke, a Győri bázisóvoda vezetője, bemutatta a meghívott és közreműködő, vendégeket, ismertette kölcsönös kapcsolatukat.

Dr. Gordánné Oláh Márta emlékezik

1999 óta él a szakmai kötelék, *prof. Lantos Edittel*, figyelemmel kísérve *Az Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel* keretében történő magyar és kanadai munkáját. Ennek alapján 2004-ben megszületett az együttműködés a torontói Zenei Konzervatórium és Egyetem között, aminek értelmében tanítványai tanulmányúton vehettek részt a művészeti programmal rendelkező bázis óvodáinkban, ellátogattak tanácskozásainkra, viszonzásul Kanadában vendégül fogadták a mi tanítványainkat.

Lantos Edit Emléktábla avatását az ÓVODAPEDAGÓGUSOK ORSZÁGOS SZAKMAI EGYESÜLETE szervezte egykori lakóházán Kecskeméten, Kenderessy út 3. ház épületén, 2025. május 19-én. Erre kaptam meghívást. De, hogy kerültem velük kapcsolatba annak a története **Kaposváron** kezdődik, ami egyúttal egy kis múltidézés is jelent.

2004. április 23-25.-ig tartották a KÓTA szervezésében az ÉNEKLŐ IFJÚSÁG 70. évfordulóját és a SZAKMAI NAPOKAT. A több napos rendezvénynek *Kaposvár* adott otthont, e város a kórustalálkozók színhelyeként már több évtizedes múltra tekinthetett vissza. *Kodály Zoltán* az 1950-es évek végén személyesen látogatott ide és látva a jól működő iskolákat javasolta Ének-zenei osztályok létrehozását. Tíz év elteltével *Zákányi Zsolt* vezetésével megalakult az Ének-zene tagozatos általános iskola felmenő rendszerben 2 párhuzamos osztállyal. 1969-ben került az iskolához a fiatal énektanár *dr. Kerekesné Pytel Anna*. Neve azóta országosan és határainkon túl is ismertté vált, a Kicsinyek Kórusa rendezvényeivel, és sok más kórustalálkozóval és továbbképzéssel.

Dr. Kerekesné Pytel Anna a Kaposvár város díszpolgára cím átvételét követően (2021)

A találkozón a régió 5 városának legjobb kórusai szerepeltek: Kaposvár, Dombóvár, Nagyatád, Szekszárd. A bemutató órákat a Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskolában tartották. A házigazda szerepét *Dr. Kerekesné Pytel Anna* vállalta. Vendégként a *Toponári Festetich Karolna Óvoda* kicsinyei bővítették el a hallgatóságot. Az alapítás óta nevüket megtartó óvoda, 130 éve töretlenül őrzi az érzelmi, értelmi, esztétikai nevelés célkitűzéseit. Jó példát mutatva az Óvónők Kamarakórusa is adott műsort. – Az iskolában *Nagy Endre*, *Pécsiné Hauk Erika* és *Pytel Anna* óráit látogattuk. Délután a Művelődési Központ volt az előadások színhelye. Előadók: *Lukin László*, *Katanics Mária*, *Móczár Gábor*, majd a Karnagy klub keretében, *Soltészné Lédeczi Judit* (Ceglédről) és *Nagy Ernő* (Pécsről). A kora esti hangversenyen vendégkórus szerepelt, a Budapestről érkezett *Musica Nostra Kórus*, *Mindszenty Zsuzsánna* Liszt Ferenc-díjas karnagy vezetésével

Délután volt még egy meghívás, *Berkesné Porció Grete* óvodavezető hívta meg a vendégeket a Toponári Óvodába, ahol a szívélyes vendéglátás mellett bemutattak egy kóruspróbát amit rendszeresen tartott *Pytel Anna* az óvónők részére. Ennek hasznosságáról hosszabban beszélgettünk az ugyancsak jelenlévő, – Óvodapedagógusok Országos Szakmai Egyesület – *Nagy Jánosné Inci elnökével*. Látna érdeklődésemet ekkor kaptam meghívást a 2004. május 21-22-én az ugyancsak Kaposváron tartandó „Az ÓVODAI NEVELÉS A MŰVÉSZETEK ESZKÖZEIVEL” címmel, szervezett X. Országos Esztétikai Tanácskozásra és VI. Közgyűlésre. Arról nem volt tudomásom, hogy ennek a tanácskozásnak a fővédnöke **Lantos Edit**, a Torontói Egyetem professzora.

Meglepetésemre ekkor találkoztam újra Lantos Edittel, aki nagy örömmel üdvözölt. Még Zeneakadémiai éveiből ismertem, évfolyamtársak voltak Lantos Rezsővel, akivel a diplomaszerezést követően összeházasodtak. Lantos Rudi volt megalapítója annak a *Budapesti Ifjúsági kórusnak* mely több névváltozás végén immáron elnyerte a *Budapesti Lantos Kórus* nevet. Bárdos Lajos különösen kedvelte ezt az énekkart tizenegy művet ajánlott nekik. Edit másodkarnagya volt a kórusnak, főállásban: a Horváth Mihály téri Általános Iskola és Gimnázium gyakorlat vezető énektanára. Így kerültem én vele szoros munkakapcsolatba mint felelős szerkesztő, amikor az 1980-as években pályázat útján elnyerte Lukin Lászlónéval közösen az új Általános Iskolai Tankönyv készítés megbízását.

„Lantos Rudi Bácsi” váratlan halálát követően, felesége Edit vitte sikerre az éppen külföldi hangversenyre készülő Énekkart. Ám röviddel ezt követően megvált az énekkartól és néhány évvel később elhagyta Budapestet, és fiával együtt Kanadába költözött. Mint kiváló énektanár a Torontói Egyetem tanára lett, majd professzorává nevezték ki. Így az 1990-es évek óta a híd szerepét töltötte be a magyar zenei nevelés ismertetésében és oktatásában. Az itthon jól ismert zenetanár-karnagy töretlenül folytatta munkáját távol hazájától, hirdetve Kodály Zoltán zenei nevelési eszméit és azt a gyakorlatban is növendékeibe oltva, megoldotta azt a lehetőséget is hogy a kanadai hallgatók évente jöhessenek Magyarországra (mint azon alkalommal is), hogy gyakorlatban tapasztalhassák a magyar óvodákban folyó zenei nevelés mikéntjét és eredményességét. Viszonozva, hogy magyar óvoda pedagógusok és hallgatók is látogathassanak Kanadába. Az ottani kaposvári előadásának a címe hűen tükrözte mindezt: *„Hitvallásom Kodály Zenepedagógiai munkásságáról, szelleme itthon és más kontinensen.”*

A nagy érdeklődést kiváltó tanácskozást követően Nagy Jenőné még intenzívebben folytatta munkáját, az óvónők zenei nevelését illetően. Megszervezte országos viszonylatban az **„Óvodapedagógusok I. Országos Fesztiválját.”** 2009-ben öt kórus szerepelt: Győr, Sátoraljaújhely, Kaposvár, Edelény és a vendéglátó Püspökladány kórusa. A meghívott Elnök e sorok írója volt, és az erről szóló beszámoló megjelent a KOTA lapjában a Zeneszóban és a Magyar Kodály Társaság Hírei 2009/4 számában. A tisztán csengő hangok, az érzelemgazdag előadás méltó volt Kodály Zoltán évtizedekkel ezelőtt megfogalmazott elvárásainak *„A magyar nép nemes dallamainak terjesztésével a zenei közízlést emeljük.”* Háromévente újabb Fesztiválokra került sor még négy alkalommal vállalta a Püspökladányi óvoda és vezetője Papp Lászlóné Inci a

vendégfogadást, amire őszinte köszönettel emlékezhetünk. Azután a Covid is közbelépett és hosszú csönd következett.

2025 tavaszán hívott fel *Nagy Jenőné* és közölte, hogy *prof. Lantos Edit* emléktábla avatására készülnek, szülőházán Kecskeméten. Ennek kezdeményezője volt a Kanadában, illetve Szingapurban élő egykori tanítvány *Kicsiné Csák Csilla*. Az előkészítő munkát, szervezést, a lebonyolítás feladatát *Nagy Jenőné* akkori elnök vállalta, segítséget nyújtott a Kecskeméten élő *Juhászné Szikszai Piroska* az egyesület tagja. Jómagam örömmel fogadtam a hírt, nem gondolva, hogy végül alaposan indokolva, engem kért fel az emléktábla felavatására. Aggodalmaimat nem fogadta el, megszervezte utazásomat és biztonságomat. Köszönettel tartozom mindezért mert egy nagyon szép rendezvény részese lehettem, és egy szeretetteli közösség újabb tagjait és kapcsolataikat ismerhettem meg akik Kodály Zoltán nevelési koncepciójának igaz követői. Ez erősíti az én kapcsolatomat is aki szakmai munkásságom legnagyobb részét is Kodály elveinek szolgálatában töltöttem.

Az Emléktábla avatásra hárman érkeztek Kecskemétre távoli földrésről: **Kanadából**, Nagy Tiszteletű **Vass Zoltán lelkész Úr**, aki a Torontói Első Magyar Református Egyház Gyülekezetével tartja a vasárnapi iskola óvodai csoportját, 2004/2005 óta adaptálva a mi magyar művészeti programunkat. **Torontóból**, **Ms. Linda Song**, a kanadai Királyi Zenei Konzervatórium, Egyetem Kora Gyermekkorai Zenei Program, Tanárképzés és Művészeti képzések vezető tanára. **Szingapurból**, **Kicsiné Csák Csilla**, az emléktábla felállításának kezdeményezője és tevékeny támogatója. Budapestről jelen volt Lantos Edit keresztfia, **Osváth Zoltán** karnagy, a Budapest-Soroksári Református Egyházközség kántora, valamint a sógornője, továbbá **Szarka Tamás**, a *Budapesti Lantos Kórus* vezető karnagya. A szervező egyesület kecskeméti tagja, és az alkalom lebonyolításában jelentős feladatokat vállaló **Juhászné Szikszai Piroska** óvónő, a Hosszú Utcai Óvoda nyugalmazott vezetője.

Kecskeméten Az Emléktábla avató ünnepség helyszínén a helyiek már várakoztak amikor a távolabbról jövők megérkeztek. Az ünnepség a *Hosszú utcai óvodások* énekével kezdődött, felhangzott: Szőnyi Erzsébet: Égi búzaszál, Vikár Béla-Bartók Béla: Én kicsike vagyok *Donáthné Sárközi Edina* óvodapedagógus irányításával

VISSZAEMLÉKEZÉS PROF. LANTOS EDIT FELEJTHETETLEN SZEMÉLYISÉGÉRE

Kicsi Gáborné Csák Csilla

„Emlékezés? Ő él a szívünkben, emléke, szakmai útmutatásai mindennapjaink része. Kodály Zoltán tanítványa, 2009-ben egy közlekedési balesetben veszítette életét. Családja mellett, sokan tanítványai közül Észak Amerikától Ausztrálián át, Ázsiából és Európából érkezve döbbsen álltunk szeretett professzoruk koporsójánál. Most, 97 évvel a születése napján itt állunk Kecskeméten a szülőháza előtt és emlékezünk a Professzor asszonyra, akinek személyében egy CSODA született. Csoda az Ő élete és ÁLDÁS nekünk, akik ismerhettük.

Ahogy szólítottuk, – *Edit nénivel* – először általános iskolásként találkoztam a zenei tankönyvekben. A kiváló zenepedagógus nevéhez fűződik ugyanis többek között a Lukin Lászlónéval közösen megalkotott általános iskolai tankönyvek megszületése. Haladva a kodályi zenei úton közel három évtized után: Kanadában a Torontói Első Magyar Református Egyház Kórusában ismerhettem meg személyesen PROF. LANTOS EDITET (ahogy külföldön használta a nevét). A Tanárnő oszlopos tagja volt a torontói magyar protestáns gyülekezetnek. Az egyházi kórus vezetését és tagjait folyamatos tanácsokkal látta el. A zenei repertoár kiválasztásán mellett módszertani, gyakorlati útmutatásokkal segítette munkánkat. Akkor tudatosult bennem, hogy a mindig mosolygós Hölggy a gyülekezetből nem más, mint Lantos tanárnő, Kodály Zoltán tanítványa, aki a hazai kórus mozgalom aktív résztvevője, vezető személyisége és az észak-amerikai Kodály zenei nevelés megszilárdításának élharcosa. Évtizedekig tanított Kodály Zoltán zenepedagógiai megközelítése alapján óvodásoktól egyetemistákig minden korosztályt. Kanadában a Torontói Zeneakadémián (Királyi Zenei Konzervatórium) létrehozta a Kodály koncepcióval fémjelzett tanárképzést és emellett évtizedekig tanított a világ különböző egyetemén oktató, illetve vendég professzor minőségben.

Egyik találkozásunknál rám nézett és javasolta, jelentkezsek egyetemi szintű zenetanári szakra. A körülményeim nem engedték, hogy felvállaljam a képzést, így aztán magyar önkéntes óvónőként vettem részt előadásain, foglalkozásain. Előadást tartott, írásban is átadta, amit hozzájárulásával szerkesztve-rövidítve itt közlök. Előadásaira behozta a zeneóvodásokat, így gyakran mutattam be zenei készség, képességfejlesztést kanadai zenei anyag felhasználásával Professzor asszony előadásán a jelenlévő zenetanári hallgatóknak. Az előadásokat mindig magyarul, a *'Még azt mondják nem illik a tánc a magyarnak'* – éneklésével fejeztük be. – Soha nem mulasztotta el, hogy megdicsérjen, minden alkalommal elhangzott: „Látják, Csilla nem zenetanár, de Kodály Zoltán országában az óvodapedagógiai képzésben ilyen szinten kell helyt álljanak a hallgatók. Minden magyar óvónő így énekel...”

Természetes, hogy tanítványai és az általa folyamatos szakmaisággal támogatott 25 éve működő legnagyobb kora gyermekkori nevelőket tömörítő szakmai egyesület Magyarországon – Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel, Országos Óvodapedagógiai Egyesület – kezdeményezésére, Kecskemét, a szülőváros most befogadja a prof. Lantos Edit emlékét őrző táblát, amelyet szülőházán, a Kecskeméti Tanítóképző (melynek hallgatója volt) egyik épületén helyeznek el tisztelői.

Kicsi Gáborné Csák Csilla (Kicsi Csilla)¹

A szülőváros **Kecskemét** hangját képviselte **Csányiné Koós Ildikó** a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Kecskeméti Kodály Intézet Könyvtárának és Archívumának vezetője. Az ünnepségen prof. Lantos Edit életútját foglalta össze, egyúttal beszélt az emléktábla jelentőségéről és a nagy hatású zenepedagógus példaértékű munkásságáról is: *„Egy emléktábla nem csupán egy műtárgy. Több annál: egy jel, egy híd a múlt és a jövő között. Az itt elhelyezett tábla nem csupán szavakkal, érzésekkel, de az örökséggel is összeköti a jelenlévő emlékezőket és a jövő generációját. Amikor ránézünk, emlékezünk. Emlékezünk mindazokra az értékekre, amelyeket Lantos Edit képviselt. Énekóráira, ahogyan oktatta a jövő zenetanárait a Kodály Zoltán nevével fémjelzett zenei nevelési módszert alkalmazva és terjesztve. S mindezt tette olyan példamutató, lankadatlan hittel, hogy tanítványai közül többen életpályájuknak*

¹ Kora gyermekkori nevelő/óvodapedagógus, (akkreditált, Kanadában, Ausztráliában és Szingapúrban) Közoktatási Szakértő. Prof. Lantos Edit Emléktábla avatásának összegezését doc.17 KB. Kicsiné Csák Csilla interneten írásban közölte. Hozzájárulásával ezt szerkesztettem kis rövidítéssel.

Csányiné Koós Ildikó

választották az énektanítást. Aki egyszer is kapcsolatba került vele, soha nem felejtette varázslatos, elbűvölő egyéniségét. Emberi hitvallása példaértékű volt tanítványai és kollégái számára. Öröksége nem csupán múltunk része, hanem hatással van jelenünkre és formálja jövőnket is.”

Az emléktáblát leleplezte dr. **Márkusné Natter-Nád Klára**, a KÓTA Szerkesztő bizottságának mentora, **Nagy Tiszteletű Vass Zoltán** hálaimája mellett. Részt vett volna **Nagy Jenőné** tiszteletbeli elnök, de egy váratlan baleset miatt sajnálatos módon nem lehetett jelen, amit mindnyájan őszinte sajnálattal fogadtunk.

Dr. Márkus Miklósné Natter-Nád Klára leleplezi az emléktáblát
(Fotó: BANCZIK ROBERT)

Enger Jakabné
(Fotó: BANCZIK ROBERT)

Ezt követően **Engert Jakabné**, Kecskemét alpolgármester asszonya a köszönet hangján szólt a közönséghez. A város vezetése nevében mondott köszönetet mindazért, amit prof. Lantos Edit életében és munkásságában képviselt. *„Köszönet azért az örökségért, amit ránk hagyott, és amely ma is nevel, formál, irányt mutat gyermekeknek, pedagógusoknak és közösségeknek egyaránt. Lantos Edit itt született, ebben a házban, nagyon közel Kodály születésének helyéhez. Innen indult el az életút, amelyen Kodály Zoltán tanítványaként a zenepedagógia nagykövetévé vált. A világ számos pontján tanított, kutatott, előadásokat tartott, de gyökerei ide vezetnek vissza, Kecskemétre, Kodály városába. Ez az emléktábla nemcsak egy kiváló pedagógusnak állít emléket,*

hanem egy közös gondolatnak is, annak a hitnek, hogy a zene nem csupán esztétikai élmény, hanem nevelő erő is, hogy a gyermekek lelki világát, értékrendjét, figyelmét és kapcsolódóképességét formálja már a legkorábbi években, épp ott, ahol a legnagyobb a fogékonyság: az óvodában. Kecskemét büszke arra, hogy ilyen szellemi örökség született, bontakozott ki a városban. Egy emléktábla általában a múltról szól, a múltról mesél. Ez viszont egy időtlen üzenetet hordoz, hogy a nevelés és a művészet összekapcsolása a jövőbe mutat, és hogy Kecskemét nemcsak emlékezik a kiválóságaira, hanem hálával, méltósággal és szeretettel őrzi az elődök emlékét.”

„LINDA SONG VISSZAEMLEKEZÉSE PROF. LANTOS EDITRE”
Az ünnepségen angol nyelven mondta beszédét, *Linda Song*². (Magyarra fordította és felolvasta: Kicsi Csilla)

Ms. Linda Song

1999-ben találkoztam Professzor Lantos Edittel a torontói Királyi Zenei Konzervatóriumban/Akadémián. (RCM Toronto, Canada) Az említett évtől (1999.) három éven át a Kodály zenei tanári mester -képzésben vettem részt, Prof. Lantos Edit osztályában. Generációkat tanított Kodály zenei megközelítéssel kisgyermekektől egyetemi hallgatókig. Tanárom volt, aki később mentorommá és második édesanyámmá vált.

² Ms. Linda Song Montreálban (Kanada) született, koreai emigráns keresztyén, zeneszerető szülők gyermekeként. Linda születése után családja Torontóba költözött. Linda kora gyermekkorban kezdte a zenetanulást. Kodály és Orff képzésben szerzett egyetemi zenetanári diplomát. Jelenleg több művészeti (francia és angol nyelvű) iskolában tanít ének-zenét Kodály zenei megközelítéssel, valamint Lantos Professzor utódjaként a The Royal Conservatory of Music Toronto-ban a Kodály zenei képzés művészeti vezetője.

Lantos Edit szenvedélyes tanár volt, akit ismert zenei professzorként tartottak számon Kanada és az USA több egyetemén. Mindig arra ösztönzött bennünket/tanítványait, hogy megosszuk a tudást és a zene szeretetét, valamint, hogy csak minőségi forrásanyagot használjunk nevelő-oktató munkánk során.

A sok zenei kincsről szóló idézetek közül a Tanárom következő Kodály idézetet helyezte szívemre, amely iránytű tanári hivatásom művelése során: *„Sokkal fontosabb, hogy ki az énektanár Kisvárdán, (t.i. egy kis településen) mint az, hogy ki az Opera igazgatója. Mert a rossz igazgató azonnal megbukik – (Néha még a jó is.) – de a rossz tanár harminc éven át harminc évjáratból öli ki a zene szeretetét.”* (Kodály Zoltán)

Lantos professzor asszony emberségében/szakmaiságában FELELŐSSÉGGEL hordozta a Kodály koncepciót a tőle származó zenei megközelítés alkalmazásával. Hiszem és vallom, hogy nekünk ezt a FELELŐSSÉGET tovább kell örökítenünk munkánk során.

Köszönöm Önöknek, hogy részt vehetek ezen a megemlékezésen, de leginkább köszönöm Lantos professzor asszonynak – ahogyan sokat ismertük, Mrs. Lantosnak – szeretett Edit néninek, hogy ismerhettem.

Előadását követően beszélgettünk, és kérdezte tőlem, hogy milyen kapcsolatban voltam Lantos Edittel? Mikor mondtam, hogy tankönyveinek felelős szerkesztőjeként alakult nagyon jó kapcsolatunk átölelt, mondván, hogy boldog, hogy megismert, hiszen ő állandóan használja e könyveket, nagyon szereti és ennek alapján tanít szerte a világban.

Itt említem meg, hogy Kecskeméten 2025. 19-én megjelent a **HÍRÖS ÚJSÁG**, Varga Géza írásával: *„Emléktáblát avattak a neves Kodály-tanítvány Lantos Edit kecskeméti szülőháza falán”*. A fotókkal illusztrált méltató írások sorában szerepel a könyvekre vonatkozó elismerő megjegyzés is, ami természetesen örömmel töltött el, idézem: *„Az általános iskolák 1-3. osztálya számára írt ének-zene-tankönyveket és tanári kézikönyveket kolléganőjével, Lukin Lászlónéval közösen készítették, melyeket a Kodály–Ádám-féle könyvek után a legkiválóbbként tartanak számon.”*

Az emléktábla avatás a Kecskeméti Kodály Iskola második osztályos tanulóinak énekével zárult. Lantos Edit kedves dalait és a *Még azt mondják, nem illik, a tánc a magyarnak* kezdetű népdalt Kovács Tamásné vezetésével szólaltatták meg, ez utóbbi éneklésébe a megjelentek is bekapcsolódtak.

Az avatás színhelyéről a Kecskeméti Csárdába vonult a vendégsereg, ahol fehér asztal mellett vidám baráti beszélgetéssel zárult ez a szép esemény. Vendég énekes is szerepelt Petrás Mária örvendeztette meg a hallgatóságát szép Csángó Népdalokkal és mesélt az ő életükről.

Köszönet illeti a szervezőket, akik közös összefogással a szeretet és tisztelet jegyében rendezték e méltó és felejthetetlen megemlékezést, Kodály Zoltán nevelési koncepciójának jegyében. – A magam részéről legyen ez hosszú életutam egyik utolsó írásos emlékezése, hogy megmaradjon az utókor számára, melyhez hozzájárul a születésnapom alkalma (97), hiszen szakmai munkám legnagyobb része ugyancsak Kodály elveinek szolgálatában állt

Az ünnepség végén Nagy Tiszteletű Vass Zoltán lelkész úr megáldotta Prof. Lantos Edit emléktábláját:

